

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok, Turinina 3

Poslovni broj: Povrv-375/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu po sucu toga suda Renati Šrekais kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Veleučilište u Karlovcu, OIB: 62820859976, Karlovac, Trg Josipa Jurja Strossmayera 9, kojeg zastupa punomoćnik Mate Burazin, odvjetnik u Karlovcu, protiv tuženika Ivana Kozine iz Ježdovca, Keseri 4 V, OIB: 49817590356, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Vrdoljak, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave dana 8. listopada 2026. godine u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja, odvjetničkog vježbenika Nikola- Luka Čulja i punomoćnika tuženika, dana 28. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I./ Ukida se platni nalog sadržan u točki I. rješenja o ovrsi javnog bilježnika Boro Bubnjić iz Samobor poslovni broj Ovr-11569/2025 od 26.06.2025. u dijelu u kojem je naloženo tuženom Ivanu Kozini iz Lučkog, Keseri 4V da tužitelju VELEUČILIŠTU U KARLOVCU iz Karlovca, Trg Josipa Juraja Strossmayera 9 na temelju vjerodostojne isprave i to izvatka iz poslovnih knjiga 063835 namiri tražbinu u iznosu od 955,60 Eur uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku od 07.02.2025. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, na račun ovrhovoditelja IBAN HR3923400091110473181 model HR00 s pozivom na broj 063835-498175990356 u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi, zajedno s odmerenim troškovima postupka u iznosu od 212,50 Eur uvećanim za zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, na račun ovrhovoditelja IBAN HR3923400091110473181 model HR00 s pozivom na broj 063835-498175990356 u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi i odbija tužbeni zahtjev kao neosnovan.

II./ Odbija se zahtjev tužitelja VELEUČILIŠTA U KARLOVCU iz Karlovca, Trg Josipa Juraja Strossmayera 9 za naknadu troškova postupka kao neosnovan.

III./ Nalaže se tužitelju VELEUČILIŠTU U KARLOVCU iz Karlovca, Trg Josipa Juraja Strossmayera 9 naknaditi tuženiku Ivanu Kozini iz Lučkog, Keseri 4V troškove postupka u iznosu od 562,50 Eur u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Ovrhovoditelj, sada tužitelj VELEUČILIŠTE U KARLOVCU, Trg Josipa Jurja Strossmayera 9, Karlovac je 15. svibnja 2025. podnio javnom bilježniku Bori Bubnjiću iz Samobora prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave - izvoda iz poslovnih knjiga protiv ovršenika, sada tuženika Ivana Kozine, Keseri 4V, Lučko radi naplate novčane tražbine u iznosu od 955,60 EUR s pripadajućom zateznom kamatom i troškovima.
2. Javni bilježnik Boro Bubnjić je na temelju prijedloga donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-11569/2025, UPP/OS-Ovr-626/2025 dana 26.06.2025.
3. Tuženik (tada ovršenik) je pravovremeno podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi u cijelosti. Oporio je osnovu i visinu tražbine, istaknuo da s tužiteljem nije sklopio nikakav ugovor te prigovor zastare. Slijedom prigovora, postupak je nastavljen pred ovim sudom kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, u skladu s odredbom članka 58. stavka 1. i 3. Ovršnog
4. Povodom prigovora ovršenice rješenjem ovog suda poslovni broj Povrv-375/2025-3 od 09.01.2026. stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi javnog bilježnika Bore Bubnjića iz Samobora posl. broj Ovr-11569/2025 od 26.06.2025. godine u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute provedene radnje i određeno je da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.
5. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u upisni list tuženika, dokaz o uplati upisnine, e-mail korespondenciju stranaka i izvod otvorenih stavaka tužitelja, dok je sud odbio prijedlog tužitelja za provođenjem knjigovodstvenog vještačenja jer je najprije potrebno odlučiti o prigovoru zastare tražbine tužitelja za koji je sud ocijenio da je osnovan pa bi provođenje predloženog vještačenja bilo nesvrhovito i samo bi odugovlačilo postupak.
6. Cijeneći svaki dokaz za sebe i u njihovoj ukupnosti sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP) ovaj sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.
7. U očitovanju na prigovor tužitelj navodi da je tuženik bio upisan student tužitelja te da je za akademsku godinu 2019./2020. platio upisninu i upisao drugu godinu studija, što proizlazi iz upisnog lista i dokaza o uplati upisnine. Smatra da za nastanak obveze nije bio potreban pisani ugovor, jer obvezni odnos proizlazi iz upisa, prihvatanja uvjeta studiranja, uplate upisnine i stjecanja statusa studenta. Tvrdi da je tuženik postojanje odnosa potvrdio time što je e-poštom zatražio ispis sa studija. Navodi da je svoje obveze ispunio osiguravši izvođenje studijskog programa, a da nekorištenje te mogućnosti od strane studenta ne oslobađa tuženika financijske obveze. U odnosu na prigovor zastare ističe da tražbine zastarijevaju za pet godina te da iz izvoda otvorenih stavaka proizlazi da je tuženik prema stanju poslovnih knjiga na dan 6. veljače 2025. dužan iznos od 955,60 EUR s dospelom 7. veljače 2025., zbog čega zastara nije nastupila. Predložio je provođenje knjigovodstvenog vještačenja radi utvrđenja postojanja i visine duga.

8. Tuženik u podnesku od 17. svibnja 2026. i na ročištu ostaje kod prigovora. Ističe da s tužiteljem nije potpisao nikakav ugovor, da u akademskoj godini 2019./2020. niti kasnije nije pohađao studij te da ga tužitelj nikada nije kontaktirao sa zahtjevom za plaćanje. Smatra da je tražbina, ako je i postojala, dospjela upisom u akademsku godinu 2019./2020., najkasnije u listopadu 2019., pa je petogodišnji zastarni rok istekao najkasnije u listopadu 2024., prije podnošenja prijedloga za ovrhu. Izvod otvorenih stavaka smatra jednostranom knjigovodstvenom ispravom koja ne dokazuje ni postojanje ni dospijeće tražbine. Protivi se knjigovodstvenom vještačenju kao nepotrebnom, jer vještak ne može utvrđivati pravnu osnovu obveze, dospijeće ni zastaru.

9. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

10. Među strankama nije sporno da je tuženik upisao drugu godinu studija na Veleučilištu u Karlovcu, Trg Josipa Juraja Strossmayera 9, Karlovac u akademskoj godini 2019./2020. i da je za istu platio upisninu. Sporno je postoji li pravna osnova obveze tuženika na plaćanje utuženog iznosa, kolika je ta obveza te je li tražbina zastarjela.

11. Sud je najprije ispitao osnovanost prigovora zastare, jer bi njegova osnovanost isključila mogućnost prisilnog ostvarenja tražbine neovisno o tome je li ona nastala i u kojem iznosu.

12. Prema odredbi članka 214. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZOO), zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze. Prema članku 215. stavku 1. ZOO-a, zastara počinje teći prvoga dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano. Prema članku 225. ZOO-a, tražbine zastarijevaju za pet godina, ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare. Prema članku 174. stavku 1. ZOO-a, ako rok ispunjenja nije određen, vjerovnik može zahtijevati odmah ispunjenje obveze.

13. Tužitelj sam tvrdi da je obveza tuženika nastala upisom u drugu godinu studija za akademsku godinu 2019./2020. Tuženik je istaknuo da je tražbina, ako je postojala, dospjela tim upisom, najkasnije u listopadu 2019. Tužitelj tu činjenicu nije konkretno osporio niti je tvrdio da je upis obavljen u drugo vrijeme.

14. Kako tužitelj ne tvrdi niti dokazuje da je rok plaćanja školarine bio određen nekim kasnijim datumom, nije dostavio ugovor o studiranju, odluku o visini i rokovima plaćanja školarine, račun, opomenu ni bilo koju drugu ispravu iz koje bi proizlazio drukčiji rok dospijeća sud je mišljenja da je sukladno odredbi čl. 174. stavka 1. ZOO-a tužitelj imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze odmah po upisu, pa da je stoga zastara počela teći prvoga dana poslije toga, tj. 01. studenog 2019.

15. Nadalje, dospijeće na dan 7. veljače 2025., na koje se tužitelj poziva, proizlazi isključivo iz izvoda otvorenih stavaka sa stanjem na dan 6. veljače 2025.

16. Međutim, izvod otvorenih stavki jednostrana je knjigovodstvena isprava vjerovnika kojom se prikazuje stanje u poslovnim knjigama na određeni dan, ali se ne može utvrditi kada je vjerovnik stekao pravo zahtijevati ispunjenje. Datum koji vjerovnik upiše kao dospijeće u vlastitu evidenciju ne može mijenjati trenutak dospijeća koji proizlazi

iz obveznog odnosa, niti produljiti zastarni rok. U protivnom, vjerovnik bi jednostranim knjiženjem mogao po volji odgađati početak zastare, što je protivno svrsi instituta zastare i članku 220. ZOO-a, prema kojemu se pravnim poslom ne može odrediti dulji rok zastare od onoga koji je određen zakonom. Stoga je navod tužitelja da dospijeće „proizlazi iz poslovne dokumentacije i evidencija koje se vode u okviru redovnog poslovanja“ ostao neodređen i nedokazan.

17. Prema članku 7. stavku 1. i članku 219. stavku 1. ZPP-a, stranke su dužne iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelje svoje zahtjeve. Nakon što je tuženik istaknuo prigovor zastare i iznio konkretnu činjenicu o trenutku dospijeća, na tužitelju je bilo da tvrdi i dokaže činjenice koje bi upućivale na kasnije dospijeće ili na prekid ili zastoj zastare. Tužitelj to nije učinio, pa je sud, primjenom pravila o teretu dokazivanja iz članka 221.a ZPP-a, utvrdio da je tražbina dospjela upisom u akademsku godinu 2019./2020., u listopadu 2019.

18. Budući da je ovršni prijedlog podnesen 15.05.2025., a da je zastarni rok istekao 01.11.2024., utvrđeno je da je prigovor zastare osnovan i da je postupak pokrenut nakon isteka zastarnog roka.

19. Ujedno se napominje da podnošenje prijedloga za ovrhu prekida zastaru prema članku 241. ZOO-a samo ako je podnesen prije nego što je zastara nastupila, pa u ovom slučaju nije moglo dovesti do prekida. Jednako tako, tužitelj se nije pozvao na priznanje duga kao razlog prekida zastare iz članka 240. ZOO-a, a niti iz e-mail korespondencije u kojoj je tuženik zatražio ispis sa studija ne proizlazi priznanje duga. Zahtjev za ispis sa studija izjava je o prestanku statusa studenta, a ne izjava kojom dužnik priznaje postojanje određenog duga prema vjerovniku. Ta korespondencija može upućivati na to da je tuženik bio upisan kod tužitelja, što ionako nije sporno, ali ne i na prekid zastare.

20. Kako je tražbina tužitelja zastarjela, tužitelj više nema pravo zahtijevati njezino ispunjenje (članak 214. stavak 1. ZOO-a) te stoga sud nije odlučivao o ostalim prigovorima tuženika, odnosno o tome je li između stranaka nastao obvezni odnos s obvezom plaćanja školarine i u kojem iznosu, jer odluka o tim pitanjima ne bi mogla utjecati na ishod spora.

21. Slijedom navedenog, na temelju članka 451. stavka 3. ZPP-a, u vezi s člankom 58. stavkom 3. OZ-a, platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi ukinut je u cijelosti i tužbeni zahtjev odbijen, te je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

22. Odluka o parničnom trošku temelji se na članku 154. stavku 1. i članku 155. ZPP-a. Tuženik je u cijelosti uspio u sporu, pa mu je tužitelj dužan naknaditi troškove koji su bili potrebni za vođenje ovog postupka. Tuženiku je, prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN broj 138/23), priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to trošak sastava prigovora protiv rješenja o ovrsi po Tbr. 11. toč. 1. Tarife – 75 bodova, trošak sastava obrazloženog podneska od 17. svibnja 2026. Po Tbr. 8. Toč. 1. Tarife - 75 bodova i trošak zastupanja na ročištu 8. listopada 2026. u iznosu od 75 bodova ili ukupno 225 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 Eur (Tbr 50 Tarife) iznosi 450,00 Eur uz nagradu po Tbr 42 ili 112,50 Eur što ukupno iznosi 562,50 Eur, kao što je odlučeno pod toč. III izreke ove presude.

23. Stoga je sukladno odredbi čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a odbijen i zahtjev za naknadu parničnog troška tužitelja kao neosnovan i odlučeno kao pod toč. II izreke ove presude.

U Zagrebu, 28. listopada 2026. godine

Sudac:
Renata Šrekais

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu pismeno u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka ove presude, a o njoj odlučuje županijski sud. Presuda u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. ZPP-a). Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP-a).

DNA:

1. Tužitelju po pun.
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-52de8**

Kontrolni broj: **0e263-183a3-bb69f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.